

Telekommunikationsindustrien i Danmark
Telecommunication Industries Association in Denmark

Til Europaudvalget

23. september 2008
IMT/SUP

Bemærkninger i forbindelse med "Samrådssp. om regeringens holdning til Kommissionens meddelelse vedr. kreativt onlineindhold på det indre marked, til kulturministeren" 26. september 2008

Teleindustrien vil i forbindelse med Europaudvalgets behandling af samrådsspørgsmål A vedr. kreativt onlineindhold og specielt det aftalememorandum, der i efteråret 2007 blev indgået i Frankrig mellem musik- og filmproducenter, internetudbydere og den franske regering, gerne komme med følgende bemærkninger, som vi ser frem til kan indgå i udvalgets behandling af spørgsmålet.

Teleindustrien har bl.a. i forbindelse med en møderække i Kulturministeriet tilkendegivet sin opfattelse mht. hvilke tiltag, der er, er hensigtsmæssige i forbindelse med bekæmpelse af mulige krænkelse af copyright i forbindelse med onlineindhold og hvilken rolle de forskellige aktører kan have i den sammenhæng. Vedlagt er brev fra teleindustrien til Kulturministeriet af 29. august 2008, der yderligere beskriver teleindustriens holdning.

Det er overordnet teleindustriens opfattelse, at overvejelser om, hvordan pirateri på internettet bedst imødegås, skal ske under hensyn til Danmarks og EU's målsætning om at fremme informationssamfundet i form af bredbåndsbaseret internetadgang for alle.

Det er væsentligt, at alle borgere sikres adgang til internetbaserede tjenester og indhold - ikke mindst fra offentlige myndigheder. Den danske succes i den henseende skyldes blandt andet kombinationen af tiltag fra det offentlige med hensyn til at gøre attraktive tjenester tilgængelige sammen med teleindustriens satsning på udbredelse af bredbånd.

Internettet skal derfor beskyttes som et troværdigt medie, hvor den enkelte borger kan føle sig tryk ved, at retssikkerheden varetages på lige fod med andre medier som f.eks. brevhemmeligheden i posten m.v.

De forslag, om eksempelvis at sortliste brugere eller afskære brugere internetadgang, vil modvirke denne målsætning, og er på ingen måde proportionelle med de hensyn, der søges varetaget.

I forbindelse med 'Creative Content'-høringen i foråret 2008 har teleindustrien peget på, at bl.a. interoperable DRM mekanismer, udvikling af nye forretningsmodeller og effektivisering af de retslige procedurer kan være hensigtsmæssige skridt. Derimod rejser forslag om overvågning og afbrydelse af internetforbindelser (f.eks. den franske '3-strikes'-model), omgåelse af retslige procedurer, filtrering af indhold, etc. en række alvorlige problemer mht. retssikkerhed, ansvarsfordeling og udviklingen af informationssamfundet.

I forbindelse med behandlingen af Kommissionens forslag til revision af EU's teledirektiver er der fremsat en række problematiske ændringsforslag i Europa-Parlamentet, som der bør være opmærksomhed på fra dansk side i den videre behandling i Rådet.

Herunder uddybes teleindustriens holdning til nogle af de centrale elementer i debatten om bekæmpelse af piratkopiering på internettet.

- **Ulovligt indhold**

Ved henvendelser til internetudbydere fra en rettighedshavere om krænkelse kan internetudbydere ikke vurdere, om der i den konkrete sag er tale om, at et givent indhold eller aktivitet er ulovlig. Det er en vurdering en relevant myndighed må foretage.

Herefter kan internetudbyderen implementere myndighedens afgørelse.

- **Internetudbydernes rolle**

Internetudbydere foretager således ikke overvågnings- og detekteringsaktiviteter. Det vil være i strid med gældende lovgivning, og det vil forrykke den balance, der i dag ses mellem hensynet til individet og økonomiske interesser.

Hvis denne balance mellem individet og rettighedshavernes økonomiske interesser såvel som hensynet til den overordnede målsætning for informationssamfund skal forrykkes, er det et spørgsmål af så principiel og væsentlig karakter, at der skal tages eksplicit politisk stilling hertil gennem lovgivning.

- **Innovation frem for begrænsninger**

Kontrol og begrænsninger i adgangen til Internettet, herunder egentlig afbrydelse af internetadgang, er principielt forkert og ikke løsningen på problemet med pirateri på internettet.

Internettet repræsenterer nye muligheder for distribution af digitalt indhold og nye tjenester. En fremadrettet bekæmpelse af pirateri på internettet bør derfor være fokuseret på udvikling af nye forretningsmodeller.

Tekniske løsninger har derimod en begrænset konkret effekt, begrænset levetid og vil ramme også fuldt lovlige sessioner.

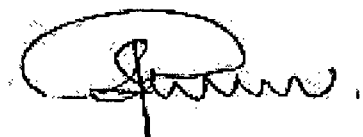
Med andre ord: Kampen mod pirateri på internettet vindes ved at fokusere på innovative løsninger og nye forretningsmodeller.

- **Tekniske indgreb**

Alene at se isoleret på tekniske indgreb, finder industrien er for snævert og ensidigt. Problemstillingen om pirateri på internettet skal ses i et bredere perspektiv end blot som et spørgsmål om mulige tekniske indgreb, jf. ovenfor om innovative løsninger frem for tekniske begrænsninger.

Teleindustrien deler således på en række punkter den opfattelse også Forbrugerrådet har givet udtryk for i sine henvendelser til Europaudvalget i maj 2008¹.

Med venlig hilsen

Jens Ottosen-Støtt
Formand for TI
Juridisk direktør i Telia

¹ Europaudvalget 2008 (2. samling), KOM (2007) 0836 bilag 2 og 3 i forbindelse med Samrådsspørgsmål A.

ITEK

IT-Branchen

Kulturministeriet
Att.: Bente Skovgaard Kristensen
Nybrogade 2
1200 København K

29. august 2008
IMT/SUP

Informationssamfundet

Repræsentanter fra Teleindustrien (Industrien) skal hermed vende tilbage med Industriens bemærkninger til Kulturministeriets e-mail af 9. juli 2008.

Overordnet er det Industriens opfattelse, at de videre overvejelser om hvordan krænkelser af ophavsret på internettet bedst imødegås bør ske under hensyn til Danmarks og EU's målsætning om at fremme informationssamfundet i form af bredbåndsbaseret internetadgang.

Det er således væsentligt, at alle borgere sikres adgang til internetbaserede tjenester og indhold ikke mindst fra offentlige myndigheder. Den danske succes i denne henseende skyldes ikke mindst kombinationen af tiltag fra det offentlige mht. til at gøre attraktive tjenester tilgængelige sammen med teleindustriens satsning på udbredelse af bredbånd. Internettet skal derfor beskyttes som et troværdigt medie, hvor den enkelte borger kan føle sig tryk ved, at retssikkerheden varetages på lige fod med andre medier som f.eks. brevhemmeligheden i posten mv.

De forslag, der har været oppe bl.a. i den europæiske debat og som også er fremført i Danmark, om eksempelvis at sortliste brugere eller afskære brugere internetadgang vil modvirke denne målsætning og er på ingen måde proportionale med de hensyn der søges varetaget.

Industrien er derfor enig i den klare afvisning af f.eks. den såkaldt 'franske model', der skete fra regeringens side i forbindelse med fremlæggelse af rapport om piratkopiering fra en tværministeriel gruppe, under Økonomi- og Erhvervsministeriets formandskab¹.

¹ "Den franske model indebærer, at en administrativ myndighed kan lukke for folk internetforbindelser. Dermed går man udenom domstolene, og der er helt i modstrid med den måde, vi gør tingene på herhjemme. At begrænse folks adgang til internettet ville heller ikke stemme med, vi i stigende grad beder borgerne om at bruge det til at betjene sig selv og at nettet efterhånden er et nødvendigt redskab. Så bare at lukke for folks internet er vi ikke parate til," siger erhvervsminister Bendt Bendtsen (C) til ComON 12.03.08

Udvikling og nye forretningsmodeller

Internettet repræsenterer nye muligheder for distribution af digitalt indhold og nye tjenester. En fremadrettet bekæmpelse af ulovlig download bør derfor orientere sig mod udvikling af nye forretningsmodeller snarere end at fokusere på teknologiske løsninger.

Teknologiske løsninger har en begrænset konkret effekt, begrænset levetid, rammer også fuldt lovlige sessioner og er i øvrigt ofte, hvilket eksempelvis kan være tilfældet med filtrering, i konflikt med hensyn til såvel eksisterende lovgivning om sikring af privatsfæren, som datasikkerhedsregler.

Sidst men ikke mindst skal man gøre sig klart, at de teknologiske løsninger, der har været drøftet – f.eks. filtrering - vil fjerne netneutraliteten, som er af væsentlig betydning for tjenestekonkurrencen.

I forbindelse med identifikation af brugere i form af IP adresser er der eksempelvis stor risiko for at ramme utilsigtet, idet der findes muligheden for at misbruge IP adresser ('spoofing'), misbrug af proxy computere eller misbrug af ukrypteret trådløs adgang.

Industrien ser det derfor som positivt, at rettighedshaverne repræsenteret ved KODA har tilkendegivet en fremadrettet indstilling overfor såvel nye forretningsmodeller som bekæmpelse af ulovligt indhold, der samtidig forventes at ekspandere det lovlige marked for digitalt indhold og distribution. F.eks. har Koda indgået en aftale med TDC om TDC Play.

Aktørernes ansvarsområder

Industrien vil understrege, at Industriens medlemmer støtter bestræbelser på at håndhæve retten og at krænkelse af ophavsret også kan udgøre et problem for Industriens medlemmer. Det er vigtigt at understrege, at internetudbydere ikke har økonomisk interesse i, at deres kunder krænker eventuelle rettigheder i deres færden på internettet.

Men samtidigt er det for Industrien afgørende, at de forskellige aktører: brugere, rettighedshavere, internet udbydere/netoperatører og myndigheder forstår og respekterer de bærende hensyn og den balance, der altid skal være til beskyttelse af individet og håndhævelse af rettigheder.

Det fælles mål bør efter Industriens opfattelse være at fremme brugerens adgang til lovligt indhold på en måde der er:

- simpel at anvende,
- konkurrencedygtig i form af gode tilbud,
- sikker,
- effektiv i form af lave transaktionsomkostninger

Industriens medlemmer ser derfor deres opgave som først og fremmest:

- at investere i den infrastruktur, der er nødvendig for formidling af digitalt indhold, dvs. at imødekomme et stadigt stigende behov for båndbredde

- at tilbyde brugerne sikker bredt tilgængelig adgang til internettet
- at efterleve gældende lovgivning mht. indgriben over for ulovligt materiale – hvor ulovlig fildeling eller anden krænkelse af copyright kun er en delmængde
- at efterleve retsafgørelser hurtigt og effektivt

Med udgangspunkt som transportører af data og formidlere af internetadgang kan det derimod ikke være en opgave for Industriens medlemmer at:

- aktivt udføre overvågnings- eller filtreringsaktiviteter med henblik på at detektere eller afskære trafik der måske - måske ikke indeholder rettighedskrænkelser
- påtage sig ansvar for i hvert enkelt tilfælde at vurdere og afgøre, om et givet indhold eller en given aktivitet er ulovlig
- agere i forhold til situationer, hvor der er sket påståede ulovlige handlinger, men hvor der ikke foreligger en afgørelse fra domstolene eller anden relevant myndighed, der afgør skyldsspørgsmålet
- håndtere data i forhold til eventuelle ulovlige aktiviteter, idet håndteringen kan udgøre brud på databeskyttelseslovgivning (jf. nedenfor om EU lovgivning)
- påtage sig økonomiske byrder i forhold til tvister mellem tredjeparter.

Industrien finder således ikke, at den sammen med rettighedshaverne er rette part til at indgå aftaler om overvågning og detektering, som tilsidesætter de hensyn til individet, som EU-reguleringen foreskriver.

Hvis balancen mellem individet og økonomiske interesser ønskes forrykket, er det et spørgsmål af så principiel og væsentlig karakter, at der skal tages eksplicit politisk stilling hertil gennem lovgivning ved at pålægge internetudbydere at varetage musikindustriens kommercielle interesser gennem en løbende overvågning og lukning af den enkelte internetbruger.

Med andre ord skal det således være op til de politiske beslutningstagere at afklare, om danske regler skal fravige den balance, der er skabt gennem EU-reguleringen.

Når der identificeres ulovlige aktiviteter på internettet er det primært rettighedshaverens ansvar at bringe spørgsmålet for relevant myndighed. En rettighedshaver vil altid beskytte sine rettigheder mest effektivt ved at gå direkte efter den person eller myndighed, der krænker disse rettigheder. De seneste sager om f.eks. Pirate Bay, hvor en internetudbyder er blevet sat på anklagebænken i Fogedretten med henblik på at blokere for sine kunders adgang til denne hjemmeside, er eksempler på en ineffektiv symptombehandling – ikke en effektiv og varig løsning på problemerne med ulovligt materiale på internettet.

Ansvar for ulovligt indhold på internettet ligger imidlertid ikke hos internetudbydere. Det er ikke et privat internetselskabs rolle at fungere som "internetpoliti" – herunder at skulle overvåge og vurdere indholdet af borgernes færden på internettet.

Det er derfor vigtigt, at såfremt der identificeres ulovlig adfærd eller aktiviteter, bør disse bringes for relevant myndighed, og det vil her være Industriens medlemmers opgave at implementere myndighedens afgørelse. Industrien har stor forståelse for, at der kan være behov for at effektivisere en sådan behandling og sikre, at denne instans er udstyret med den relevante kompetence.

Industriens medlemmer lukker for adgang, når der ligger en afgørelse fra en myndighed. Hvis en domstol som resultat af en retssag mellem en rettighedshaver og en påstået krænker når frem til, at der skal lukkes for adgangen til en konkret hjemmeside, vil internetudbydere selvfølger efterleve afgørelsen og medvirke til, at dette bliver gjort.

Det er vigtigt for Industrien, at der ved spørgsmålet om mulige tekniske indgreb overordnet tages afsæt i følgende tre grundlæggende spørgsmål:

1. Hvordan identificeres den påståede krænkende handling?
2. Hvordan foretages der en objektiv konstatering af, at der er tale om en krænkelse af rettigheder?
3. Hvilke midler findes der til at hindre en konstateret krænkelse?

Dermed kan de nødvendige præmisser for den efterfølgende diskussion af mulige løsningsmodeller tilvejebringes.

En besvarelse af disse spørgsmål skal samtidig indeholde en stillingtagen til såvel juridiske og tekniske forhold samt en placering af hvem, der har ansvar for hvad og i hvilket omfang.

Under respekt af ovenstående fremgår Industriens svar på Kulturministeriets spørgsmål af 9. juli 2008 af bilag 2.

For så vidt angår omkostninger, er det vanskeligt at oplyse, hvad disse vil være, da det endnu er uafklaret, hvilken løsning en estimeret omkostning vil relatere sig til. Det skal dog bemærkes, at de organisatoriske, tekniske og økonomiske konsekvenser ikke kendes ved nogen af de løsninger rettighedshaverne ønsker indført.

Forholdet til EU regulering

I forbindelse med internetudbydernes rolle er det vigtigt at være opmærksom på den gældende EU-regulering.

Der må efter den gældende EU-regulering ikke foretages en general overvågning og scanning af indhold af personers kommunikation.

Mere konkret henvises der til *direktiv af 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel i det indre marked ("Direktivet om elektronisk handel")*.

Af direktivets artikel 12-15 fremgår blandt andet, at medlemsstaterne ikke må pålægge tjenesteyderen en generel forpligtelse til hverken at overvåge den information, der fremsendes eller oplagres, eller til aktivt at undersøge forhold eller omstændigheder, der tyder på ulovlig virksomhed. Det vil sige, at der på EU-niveau eksisterer et klart overvågnings- og detekteringsforbud. Det fremgår ligeledes af direktivet under hvilke omstændigheder en tjenesteyder kan gøres ansvarlig for indholdet kan gøres ansvarlig for indholdet, og får pligt til at handle uden retsafgørelse.

Hvor der ikke er tale om overvågning, men om afskæring og begrænsning af adgangen til internettet på grundlag af andre kriterier, som f.eks. filtype, er situationen, at der blokeres for kommunikation uden konkret at vide eller sandsynliggøre, om der foregår noget ulovligt. Også dette vil være i strid med ovenstående EU-regulering.

Det bemærkes i øvrigt, at den gældende EU-regulering er udtryk for, at der politisk har været foretaget en vurdering og beslutning om balancen mellem hensynet til individet og hensynet til rettighedshaverne.

Denne balance kan ikke forrykkes gennem en aftale indgået mellem to private parter.

Retshåndhævelse

Såfremt en rettighedshaver føler sine rettigheder krænket, må rettighedshaveren henvende sig til den formodede krænker, idet sagen rettelig er et anliggende mellem den krænkede og krænkeren.

De seneste sager om piratkopieret materiale på internettet har beklageligvis haft den uheldige konsekvens, at internetudbydere er blevet sat på anklagebænken i retssager (fogedforbudsager) indledt af IFPI.

I sådanne sager bliver internetudbydere tvunget til at blive en aktiv part i sagen og tage stilling til, om en konkret hjemmeside indeholder ulovligt materiale, og om der derfor skal lukkes for adgangen til denne hjemmeside.

Denne fremgangsmåde – som IFPI foreslår – er retssikkerhedsmæssigt betænkelig, da internetudbyderen hverken har den fornødne viden om den pågældende hjemmeside eller reel interesse i at bruge ressourcer på at imødegå en lukning.

En eventuel ukritisk efterkommelse af eventuelle krænkedes anmodninger om nedlukning af konkrete hjemmesider/internetforbindelser, vil således kunne medføre nedlukning af sider eller forbindelser i forhold til materiale, der objektivt set ikke er krænkende eller adfærd, der ikke i strid med gældende lovgivning. For at denne situation kan undgås, vil det forudsætte, at den internetudbyder, der modtager henvendelsen fra den påståede krænkede part, aktivt involverer sig i sagen og foretager en afvejning af, hvorvidt den konkrete handling efter internetudbyderens vurdering er en krænkende lovstridig handling. Denne situation er naturligvis ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt ikke ønskværdig.

Ligeledes er fremgangsmåden retssikkerhedsmæssig betænkelig, da der ved sagen træffes afgørelse om, at en person eller virksomhed formentligt overtræder lovgivningen og krænker en rettighed, uden at den påståede krænker overhovedet er varslet og repræsenteret i sagen.

Dermed strider IFPIs nuværende fremgangsmåde grundlæggende mod det almindelige princip, som gælder i dansk ret, om at parterne hver især må sørge for en tilstrækkelig belysning af sagen, og mod det fundamentale princip om, at enhver har ret til at give møde i sin egen sag. Internetudbydere skal så at sige vælge side mellem rettighedshaverne (IFPI) og indehaverne af den konkrete hjemmeside. Vel at mærke uden, at der forud for denne retssag af en uvildig myndighed er taget stilling til, om indholdet på hjemmesiden er kendt ulovligt af enten en offentlig myndighed eller en domstol.

Ved fogedsager nedlagt overfor internetudbyderen og ikke den påståede krænker vil den proportionalitetsvurdering, der normalt foretages efter retsplejeloven, samtidig være indholdsløs, fordi vurderingen sker i forhold til internetudbyderen. Resultatet i sagen vil derfor med stor sandsynlighed altid falde ud til fordel for forbudet. Med andre ord der kan ikke foretages en saglig proportionalitetsvurdering over internetudbyderen, der formelt set ikke er det rette subjekt i sagen.

Den nuværende ordning med at anvende foreløbige retsmidler rummer således alvorlige problemer.

Løsningen på problemet med piratkopiering på internettet er ikke, at internetudbydere bogstaveligt talt bliver sat på anklagebænken, når en organisation som IFPI vil have lukket for en hjemmeside et sted i Europa. Det er i den forbindelse vigtigt at huske, at internetudbydere ikke har kontrol med eller indflydelse på, hvad der befinder sig på forskellige hjemmesider verden rundt.

IFPI, der repræsenterer en række rettighedshavere i Danmark, er som bekendt en privat organisation. Internetudbydere kan ikke ved henvendelser fra private påtage sig den rolle at agere "dommere" i civile tvister. I dag er konsekvensen af ikke at påtage sig denne private dommerrolle, at internetudbyderen mødes med krav om fogedforbud og skal tage aktiv part i sådanne sager, jf. ovenfor, herunder anvende betydelige ressourcer herpå. Udover det principielt forkerte heri kan nævnes, at der i sådanne sager kan være en lang række uoplyste omstændigheder som i praksis kan umuliggøre en vurdering af tilstedeværelsen af en krænkelse, idet der eksempelvis også på Internettet eksisterer en stor mængde lovligt materiale. I den forbindelse er det også værd at bemærke, at internetudbydere risikerer at blive mødt med erstatningskrav fra hjemmesideindehavere, hvis hjemmesider der er blevet spærret for, såfremt en sådan spærring trods henvendelse fra eksempelvis IFPI til internetudbydere, viser sig at være uberettiget.

Retspraksis

Der har de seneste år været flere domstolsafgørelser, hvor spørgsmålet vedrørende krænkelse på internettet er blevet behandlet. I den forbindelse kan eksempelvis nævnes

sagen vedrørende tvindalert.com (dom afsagt af Østre Landsret den 30. januar 2008), vedlagt som bilag 1, hvor internetudbydere har siddet på anklagebænken. I sagen vedrørende tvindalert.com blev internetudbyderen frifundet idet internetudbyderen ikke fandtes ansvarlig for retsstridigt materiale, der ligger på andres web-sites. I den forbindelse blev det fremhævet, at internetudbyderen ikke har nogen indflydelse på indholdet på hjemmesiden og at internetudbyderens rolle alene er af teknisk karakter.

Børneporno

Kulturministeriet spørger hvad teleselskaberne i dag gør i relation til børneporno. I den forbindelse er det vigtigt at fremhæve, at der er betydelig forskel på området for børneporno og krænkelse af ophavsretlige rettigheder. Det viser sig tydeligst derved, at der i sager om børneporno ikke er tale om tvister mellem anerkendelsesværdige modsatrettede interesser. Det er hævet over enhver tvivl, at børneporno skal bekæmpes – og at der derfor ingen hensyn til det krænkende materiale er at tage.

Udover at børneporno er et anliggende der henhører under strafferettens område, mens ophavsretlige krænkelse er en civilretlig tvist mellem to private, er beskyttelseshensynet i disse typer sager vidt forskelligt. Derudover er det netop på børneporno området ikke internetudbyderen, der foretager en vurdering af, hvorvidt et bestemt indhold er ulovligt. Internetudbyderne handler her efter instrukser fra Rigspolitiet, der i samarbejde med Red Barnet foretager vurderingen af et indholds lovlighed. Såfremt internetudbyderne fra anden side måtte blive gjort opmærksom på web sites, der indeholder formodet børneporno retter internetudbyderne henvendelse til Rigspolitiet, der foretager den fornødne vurdering.

Det vedtagne kodeks vedrørende børneporno findes her:

<http://www.teleindustrien.dk/billeder/Brancheaftaler/Kodekser/Retningslinier2007.pdf>

DNS spærring

I de tilfælde hvor Industriens medlemmer foretager en spærring for adgangen til ulovligt materiale, sker dette ved en DNS spærring.

Ved DNS spærring forstås:

DNS systemet er Internettets telefonbog, og bruges til at oversætte servernavne/URL'er til IP adresser, på samme måde som en telefonbog kan "oversætte" et navn til et telefonnummer, f.eks.

*www.tdc.dk = IP adresse 80.160.79.24
Ole Olsen = telefonnummer 8731 1111*

DNS systemet består af 2 type af servere – rekursive og autoritative servere. De autoritative servere svarer til de enkelte teleselskabers nummerdatabase, f.eks. TDCs nummerdatabase, der altid er 100%

opdateret med korrekte navne og numre på TDC's kunder, men ikke indeholder nogen oplysninger om kunder hos f.eks. Telenor.

Den rekursive DNS server opdateres løbende med data fra de authoritative servere på samme måde som nummerdatabasen hos f.eks. 118 eller De Gule Sider løbende opdateres med information fra alle teleselskaber. Den rekursive server kan altså svare på numre, uanset hvilket teleselskab kunden benytter, men til gengæld garanteres det ikke, at oplysningerne er 100% opdaterede.

Den løsning sikrer, at man altid kun skal spørge et sted, og man aflaster de bagved liggende nummerdatabaser markant.

I praksis overføres oplysninger fra de autoritative servere til de rekursive servere første gang, der spørges på et servernavn, der ikke kendes af de rekursive servere.

Når man ønsker at frafiltrere bestemte servernavne/URL'er, ligges der en liste ind på de rekursive servere indeholdende de blokerede navne. Det betyder, at hver gang en kunde spørger om et servernavn, checkes listen altid først. Hvis navnet fremgår af listen, gives der et svar, der indeholder IP adressen på den server, der viser STOP siden. Hvis ikke navnet fremgår af listen, besvares spørgsmålet som normalt.

Det svarer altså til, at hvis en kunde ringer til oplysningen og beder om telefonnummeret på en bestemt person, så checker medarbejderen hos oplysningen først en liste med navne på personer, som ikke må kontaktes, og hvis navnet optræder på listen, oplyses et telefonnummer til en talemaskine, der oplyser at den ønskede person ikke kan kontaktes.

---ooOoo---

Industrien skal i øvrigt bemærke, at Industrien med interesse har noteret sig, at Kulturministeriet den 9. juli har modtaget bemærkninger fra Forbrugerrådet, der i lighed med TI's henvendelse af den 1. juli 2008 understreger behovet for, at problemstillingen vedrørende ophavsret og håndhævelsesmuligheder på internettet skal ses i et bredere perspektiv end blot som et spørgsmål om mulige tekniske indgreb.

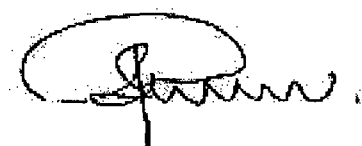
Såfremt Kulturministeriet måtte have spørgsmål eller ønsker uddybning af ovenstående, står Industrien naturligvis til rådighed herfor.

Vi ser frem til et opfølgingsmøde i Kulturministeriet.

Bilag 1 Østre Landsrets dom af 30. januar 2008 vedrørende Tvindalert

Bilag 2 Industriens svar på Kulturministeriets spørgsmål af
9. juli 2008

På vegne af TI, ITEK og IT-Branchen og
Med venlig hilsen

Jens Ottosen-Støtt
Formand for TI
Juridisk direktør i Telia